

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/19/2015
Identifikačné číslo spisu: 4014200600
Dátum vydania rozhodnutia: 27.07.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4014200600.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci navrhovateľky: W. O., R., zastúpená advokátom JUDr. Jozefom Nyúloom, z advokátskej kancelárie JUDr. Nyúl & Partners so sídlom kpt. Jaroša 4, Levice, proti odporcovi: Okresný úrad Levice, pozemkový a lesný odbor, Dopravná 14, Levice, za účasti: 1/ Slovenský pozemkový fond Bratislava, Búdková 36, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu C.r. 8/2014, OU/LV/PLO/P2014/00078 zo dňa 01.04.2014, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sp/53/2014-37 zo dňa 21.10.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sp/53/2014-37 zo dňa 21.10.2014 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu č.r. 8/2014, OU/LV/PLO/P2014/00078 zo dňa 01.04.2014, ktorým odporca v zmysle § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, príslušný podľa § 5 ods. 2 zák. č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej ako zák. č. 503/2003 Z. z.) a v súlade s § 46 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov nepriznal oprávnenej osobe W. O., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom po R. V. v kat. úz. U. a nepriznal ani právo na náhradu, pretože nesplnila podmienku v zmysle § 1 a § 2 zák. č. 503/2003 Z. z.

Rozsudok Okresného súdu Levice, ktorým sa navrhovateľka preukázala, že je oprávnenou osobou po R. V., č. k. 8P/205/2004-17 zo dňa 08.10.2004 podľa oznámenia Krajskej prokuratúry Nitra zn. Kd

213/11-34 bol dosiahnutý na základe trestného činu sudkyne, preto jednoznačne nemôže byť v správnom konaní použitý ako dôkaz (§ 3 ods. 1, § 32 ods. 1 a 2, § 34 ods. 1, 4, 5 Správneho poriadku), rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 3To/67/2010-1468 zo dňa 12.05.2011 uznal Krajský súd v Nitre obžalovanú JUDr. L. P. vinnou a konštatoval, že spáchala trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa aj v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/205/2004-17, ktorým Okresný súd v Leviciach určil, že nebohý R. V., zomrelý XX.XX.XXXX je otcom W. O.. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. ITdo 52/2011 zo dňa 23.11.2011 odmietol dovolanie obvinenej JUDr. L. P.. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že rozsudok Okresného súdu v Leviciach sp. zn. 8P/205/2004-17 zo dňa 08.10.2004 o určení otcovstva bol dosiahnutý trestným činom a z tohto dôvodu navrhovateľka nepreukázala svoj nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom v zmysle zák. č. 503/2003 Z. z., pretože podľa predložených podkladov R. V. nie je otcom W. O.. Na základe tohto rozsudku v rodnom liste navrhovateľky ako otec bol zapísaný R. V.. Neskôr bol tento stav zmenený na základe protestu prokurátora.

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu je vecne správne a zákonné. V predmete konania bolo nepochybne preukázané, že rozsudok Okresného súdu v Leviciach č. k. 8P/205/2004-17 zo dňa 08.10.2004, ktorým Okresný súd Levice určil, že R. V. je otcom navrhovateľky, bol dosiahnutý trestným činom sudkyne, ktorá bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 3To/67/2010-1468 zo dňa 12.05.2011 uznaná vinnou zo spáchania trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa, okrem iného aj pre rozsudok č. k. 8P/205/2004-17 zo dňa 08.10.2004. Z dôvodu, že rozsudok o určení otcovstva bol dosiahnutý trestným činom sudkyne, oprávnená osoba nespĺnila zákonný nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zák. č. 503/2003 Z. z.

V predmetnej právnej veci bolo navrhovateľkou zastúpenou právnym zástupcom nepochybne za preukázané, že manželstvo matky navrhovateľky a R. G. bolo rozvedené na Okresnom súde v Komárne v konaní sp. zn. Cka 106/47. Z doplneného dokazovania v intenciách rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 19Sp/29/2011 bolo zistené, že R. G. zomrel dňa XX.XX.XXXX a že v dedičskom konaní po poručiteľovi, ktorý bol rozvedený patrili do okruhu dedičov len dve deti a to I. G. a A. G.. Navrhovateľka W. O. do zoznamu zákonných dedičov nepatrila. Ďalej nebolo sporné, že R. G. dňa 04.04.2008 vyhlásil, že nie je otcom navrhovateľky. Súdne konanie o zapretie otcovstva však nikdy neprebehlo. Na základe takto predložených nepriamych dôkazov a za situácie, že rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 8P/205/2004 bol dosiahnutý trestným činom sudkyne za zneužitie právomoci verejného činiteľa aj v uvedenom súdnom konaní, nebolo možné zákonne konštatovať, že oprávnená osoba je dcérou nebohého pôvodného vlastníka R. V..

Okrem vyššie uvedeného v predmetnej právnej veci neboli splnené zákonné podmienky na navrátenie vlastníctva k pozemkom a to z dôvodu, že nebohý pôvodný vlastník zomrel dňa XX.XX.XXXX, t.j. pred rozhodným obdobím a z vykonaného dokazovania nebol preukázaný prechod vlastníctva nehnuteľností na štát spôsobom uvedeným v § 3 zák. č. 503/2003 Z. z. Z uvedeného vyplynula aj tá skutočnosť, že majetok R. V. nebol skonfiškovaný, pretože neexistuje ani konfiškačné rozhodnutie a ani nemohol byť, keďže zomrel pred dňom 01.03.1945 a z listín predložených správne mu orgánu vyplýva, že jeho majetok prešiel na štát na základe pozemkovej reformy v roku 1949 a následne bol rozdelený na základe prídellových listín.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka v zastúpení advokátom v zákonnej lehote odvolanie. Namietala, že Krajský súd za hlavný dôvod potvrdenia rozhodnutia správneho orgánu uviedol to, že navrhovateľka nie je právnou nástupkyňou pôvodného vlastníka R. V., keďže rozsudok, ktorý jeho otcovstvo k navrhovateľke určuje, bol vydaný trestnou činnosťou konajúcej sudkyne a z tohto dôvodu navrhovateľka ako "oprávnená osoba nespĺnila zákonný nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zák. č. 503/2003 Z.z.". Tento právny názor nemá oporu v zákone.

Navrhovateľka je jedinou právnou nástupkyňou pôvodného vlastníka R. V.. Stalo sa to na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu v Leviciach pod č. k. 8P/205/2004-17 zo dňa 08.10.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 15.10.2004. Na základe tohto rozsudku v rodnom liste navrhovateľky ako jej otec bol zapísaný R. V.. Neskôr bol tento stav zmenený na základe protestu prokurátora, skutočnosť je však taká, že existujú matrikou vydané rodné listy, ktoré označujú rozdielne osoby za otca navrhovateľky.

Skúmanie podmienok postavenia oprávnenej osoby je skutkovou otázkou, ktorú v rámci dokazovania je potrebné, aby správny orgán prešetril, lebo je to priamo povinnosť tohto orgánu podľa § 34 ods. 4 správneho poriadku. Poukazujem v tomto smere na znenie § 32 ods. 1 správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie.

Navrhovateľka postavenie oprávnenej osoby opiera o právoplatný rozsudok Okresného súdu v Leviciach pod č. k. 8P/205/2004-17 zo dňa 08.10.2004. Tento rozsudok určil, že jej otcom je R. V. Je pravdou, že sudkyňa konajúca v tejto veci bola právoplatne odsúdená, samo toto odsúdenie však nezrušuje právne účinky uvedeného právoplatného rozsudku. Zrušiť tento rozsudok nie je ani v právomoci prokurátora. Zrušenie rozsudku prichádza do úvahy iba zákonom predpokladaným postupom. Prokurátor na takýto postup-obnovu konania dal síce podnet, ale Okresný súd v Leviciach tento podnet neakceptoval. Podľa potvrdenia Okresného súdu v Leviciach na tomto súde žiadne konanie vo veci obnovy konania vedeného na tomto súde pod sp. zn. 8P/205/2004 neprebíha. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie odporcu a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté rozhodnutie správneho orgánu, ktoré predchádzali ich vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP). Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Podľa § 492 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa stotožnil s napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa. Na doplnenie poukazuje na ust. § 135 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého je krajský súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal.

Podľa § 135 ods. 1 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b) <]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Krajský súd mal preukázané, že rozsudok Okresného súdu v Leviciach

č. k. 8P/205/2004-17 zo dňa 08.10.2004, ktorým Okresný súd Levice určil, že R. V. je otcom navrhovateľky, bol dosiahnutý trestným činom sudkyne, ktorá bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 3To/67/2010-1468 zo dňa 12.05.2011 uznaná vinnou zo spáchania trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa, okrem iného aj pre rozsudok č. k. 8P/205/2004-17 zo dňa 08.10.2004. V zmysle § 135 ods.1 O.s.p. nemožno zotrvať na rozhodnutí o osobnom stave v matrike, ktorého podklad na zápis bol dosiahnutý trestným činom, o ktorom existuje právoplatný rozsudok.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľka, ktorá nemala úspech v odvolacom konaní nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.